

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

לג.

עין משפט נר מצוה

(א) ועל כל, (ב) ויקרא
(ג) ד' וקרא (ד) ל' כ'
(ה) וי' עיניו.

באיסור כולל לקמיה מפרש מאי איסור כולל איכא: ואלניא דר' יוסא.
דאמר בשאר איסורי איסור חל על איסור ע"י מנו: באיסור כולל
מיחייב טרסי. דקמיה חיוב משום אשת אח ומשום אחות אשה אפילו
נשא מת ואח"כ נשא חי לניחא איסור מוסף צהאי בתרא אללא איסור

במאי קמיפלגי באיסור כולל ואלניא דר' יוסא.
משמעב לאפוקי ר' יוסא מחוקיה אללא לר' חייה למתה ליה
אשתצויה דכח"ג דייק צסמוך אללא כאן לא חש לדקדק משום דלא
קאי הכי (ט): **לא** מיחייב אלא חדא. פי' צקונטרס והא דקמיה
ר"ש אומר אינו חיוב אללא משום אשת

גליון הש"ס

גנב' א' נמי שחתיך
אצבעו. עיני מכובות דף ל'
ע"כ מדי' לא לרבי'ת:
שם ר' ארי' שקורי קא
במשק. עיני עשויות כן
ע"כ מדי' א' את לך:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אללא וכו'
איסור דאחרת מעילה:
(ב) ד"ה מיחייב וכו' כגון
דשוו עניי אחין שליח
לקדש וכו' עלת שליח
כדלקמן הסי': ד"ה וכו'
לא משוי' אללא חלתי וכו'
חיוב תרתי צבאור:
(ג) ד"ה בעל מוס וכו'
קודש שהביא ב' שעות:
(ד) תוס' ד"ה נתח' וכו'
דלא קאי הכי. ג"כ ומתייר'
משה מיין דלסי הולקך ר'
חייל אשתפיש דלא תחוי'
אשת איש ונעשה תעמ'
איסור כולל הוה דוקא ע"ל
דף נב ע"כ בתוס' ד"ה
איסור: (א) ד"ה אללא וכו'
קרנין ציה וכו' לא יאכל
כי קדש הם יורל:
(ב) בא"י מ"ט חסור
מעילה איכא עד עתה:
(ג) ד"ה צבאור וכו' דכנת
אחת חו' אשת: (ד) ד"ה
ובר קפרא וכו' אשת אח
דעלבא דמתיר ר' יוס':
(ה) ד"ה ושנת ונצלה
הוא דלא חיללא ההוא
דחומה כהדי:

במאי קמיפלגי באיסור כולל ואלניא דר' יוסא
רבי חייה סבר רבי יוסא באיסור כולל מיחייב
תרתי בר קפרא סבר לא מיחייב אלא חדא
ומאי איסור כולל איכא בשלמא זר
מעיקרא שרי במלאכה ואסור בעבודה אתיא
לה שבת מגו דקא מיתסר במלאכה מיתסר
נמי בעבודה בעל מוס מעיקרא שרי באכילה
ואסור בעבודה איטמי ליה מגו דקא מיתסר
באכילה מיתסר נמי בעבודה אלא מליקה
בבת אחת היא דמשכחת לה באיסור כולל
לא משכחת לה אלא קמיפלגי באיסור בבת
אחת ואלניא דר' יוסא רבי חייה סבר רבי
יוסא באיסור בת אחת מיחייב תרתי ובר
קפרא סבר לא מיחייב אלא חדא והכא
מאי איסור בת אחת איכא הכא זר ששימש
בשבת כגון דאייתי שתי שערות בשבת
דחויא להו זרות ושבת בהדי הדדי בעל מוס
נמו כגון דאייתי שתי שערות ואיטמי ליה
דחויא ליה בעל מוס וטומאה בהדי הדדי *א"ג

אלא מליקה בבת אחת הוא

דמשכחת לה. וא"ת היכי
הויא צבת אחת והא מיד כי נמלקה
הויא לה נצילה ואיסור זרות לא חיל
עד אחר זריקה שיש היתר לכהנים
כדלמך צפקא בתרא למכות (דף יח:
ו)ש) דכל היכא דקרנין ואכלו אותם
אשר כופר צזס קרנין ציה וכו' וכל ז'
לא יאכל (ז) קודש וי"ל דאיסור נצילה
נמי לא חיל עד אחר הזריקה דנפקא
איסור מעילה דלא חיל איסור נצילה
על איסור מעילה דחמיר מניה כי
היכי דחמיר איסור מעילה מאיסור
גיד כדלמך צפקא גיד הנשה (חולין
דף קא). וס' וזע"ג דבר קפרא
דשמעתין אית ליה ברש מעילה
(ד' ה.) דהיתר זריקה שנינו ומשנראה
לזריקה נפיק מידי מעילה מ"מ
איסור (ו) איכא עד שזרוק הלך לא
חיל איסור נצלה עד אחר זריקה
(א) ועי"ל דבר קפרא סבר דר"ש
דשמעתין זרעמיה דלית ליה איסור
זרות למי זריקה דלמך הכס צבת
(דף יז:) דזר שכל עולה לפני זריקת
דמים לוקה חמש ולא משום זרות
דכתיב גבי ואכלו אותם אשר כופר
צהס דמשום ההוא לא לקי אפי' לר"ש
כדליתא צהדיח הכס אללא מההוא
קרא דלא מוכל לאכול צשעריך (דברים
יב:) **באיסור** בת אחת מיחייב
תרתי. פי' צקונטרס דלא דקאמר
לעיל חייב שמים כגון שצא עליו
איסור אשת אח ואחות אשה כאלך
ומשכחת לה ע"י שליח דלקמן (דף נז.) והשתא הא דפליג עליה ר"ש
דאמר אין חיוב אללא משום אשת אח צלצד אע"ג דצבת אחת (ט)
אשת אח דחמור חיל דאין לה היתר אחר מיתה אללא צמקוס יבוס
אללא אחות אשה שרי לאחר מיתה אשתו וצרימתא דקמיה אינו חיוב
אללא משום אחות אשה לא איירי צבת אחת דא"כ היה חיוב משום
אשת אח אללא צנשא חי ואח"כ נשא מת ואח"כ נשא חי דקאמר ר' חייה
דר' יוסא צבת אחת מתייב תרתי ללו דוקא צבאור בת אחת אללא
אפילו צבאור מוסף כדמוכה צב' אמרו לו (כריתות דף קד:) :

גליון הש"ס

גנב' א' נמי שחתיך
אצבעו. עיני מכובות דף ל'
ע"כ מדי' לא לרבי'ת:
שם ר' ארי' שקורי קא
במשק. עיני עשויות כן
ע"כ מדי' א' את לך:

תוספות ישנים

במאי קמיפלגי.
דקאמר כשחומרה וכו' אין
זו עיקר טעם דהא אפסר
לומר בשני דרין: באיסור
כולל מתייב מתייב. וא"ת הא
דר' יוסא לעיל דמתני
כנשת אח וצאחות אשה
מיירי בין נשא חי ואח"כ
נשא מת בין נשא מת
ואח"כ נשא חי. וא"ת ונשת
קאמר נשת איש ונשת
מתומו דרון כולל הא
ואמת איסור בגלל הא
ואפי' ליחייב בתמותו
המתומו. וי"ל דלא חי לבר
חייל אחיה כי אפי' לבר
קפרא. אי"ג י"ל דהא
דמתני ר' יוסא ונשת
כולל מתייב היי' (כשהי'
כשהס' משא אחר כנו
אשת אח ואחות אשה שהכל
משום אחיה הוא. אבל בשני
שעות כמו מתומו ואשת
איש לא מתייב ר' יוסא.
וא"ת והלא קאמר ר' יוסא
גבי עבר זקן ונשת
(כריתות ד':) חייב שמים
אע"ג דשמי שעות חן וי"ל
דהיי' דדוקא גבי איסור
מוסף דאין חילוק צבאור
מוסף בין שם אחד לשמי
שמות אללא צבאור כולל
דגזע מיהא אין חיוב שמים
רק כשהם משא אחד: מנו
דמתיר צבאורה חסור נמי
בעבודה. ונ"ל שפי' ל' ז'
דסא אחד הוא דעבודה
לקרי קריבה דכתיב ויקרא
(ז ח') מנקריה ואחילה לקרי
קריבה דכתיב ויקרא (כד כ')
איש [איש] אשר יקרב אל
הקדשים והיינו אפילה אל
נמי מין דאיסורא דלית
ציה משום טומאה שם אחד
הוא ונ"י בתוס' לעיל
עמוד ג' ד"ה איסורין
ומיירי הכי דקאמר צב'ר
דחומה צו טומאה ושנת ונצלה

במאי קמיפלגי באיסור כולל ואלניא דר' יוסא
רבי חייה סבר רבי יוסא באיסור כולל מיחייב
תרתי בר קפרא סבר לא מיחייב אלא חדא
ומאי איסור כולל איכא בשלמא זר
מעיקרא שרי במלאכה ואסור בעבודה אתיא
לה שבת מגו דקא מיתסר במלאכה מיתסר
נמי בעבודה בעל מוס מעיקרא שרי באכילה
ואסור בעבודה איטמי ליה מגו דקא מיתסר
באכילה מיתסר נמי בעבודה אלא מליקה
בבת אחת היא דמשכחת לה באיסור כולל
לא משכחת לה אלא קמיפלגי באיסור בבת
אחת ואלניא דר' יוסא רבי חייה סבר רבי
יוסא באיסור בת אחת מיחייב תרתי ובר
קפרא סבר לא מיחייב אלא חדא והכא
מאי איסור בת אחת איכא הכא זר ששימש
בשבת כגון דאייתי שתי שערות בשבת
דחויא להו זרות ושבת בהדי הדדי בעל מוס
נמו כגון דאייתי שתי שערות ואיטמי ליה
דחויא ליה בעל מוס וטומאה בהדי הדדי *א"ג
שחתך אצבעו בסכין טמאה בשלמא לרבי
חייה כי אתנייה לדידיה וליבא דר' יוסא כי
אתנייה לבר קפרא וליבא דר"ש אלא לבר
קפרא *ר' חייה שקורי קא משקר אלא
קמיפלגי באיסור בת אחת ואלניא דר"ש
בשלמא לר' חייה קא מישתבע לאפוקי לר'
שמעון מחזקיה אלא לבר קפרא למה ליה
לאשתבועי קשיא בשלמא לבר קפרא
כי אתנייה רבי לדידיה וליבא דר' שמעון
רבי אתנייה לרבי חייה וליבא דרבי
יוסא אלא לרבי חייה בר קפרא שקורי
קא משקר אמר לך ר' חייה כי אתנייה
רבי לדידיה תרתי לפטור אתנייה
ואיסור

הריב"ח. (ז) נראה דלמך וי"ל אפי' חיוב אללא אחת מיהא בריה זר ובר קפרא סובר דאיסור בת אחת נעלם סבר וכו'

הריב"ח. (ז) נראה דלמך וי"ל אפי' חיוב אללא אחת מיהא בריה זר ובר קפרא סובר דאיסור בת אחת נעלם סבר וכו'

ב א ב מיי פ"ד מהל'
איסור ציאה הל' מ
ופ"ד מהלכות שגגות הל'
א ופ"ח מהלכות מאלכות
אסורות הלכה ו:

תוספות ישנים

איסור מוסף קודם צבת
המתיר להיני להקריב כי
אשת צבת נאסרו ההניס
להקריב מגו דלחמיק ציה
איסורא לנבי כהניס
שחומרה צו קודם צבת
איסופס נמי איסורא לנבי
(ו) וכן לענין בעל
מוס ששמע צבומאה אי
בקרבן יחד הו"ל איסור
מוסף דמתמלה (אין) וחי'
ממוס ומתיר צו. אטמי
נאסרו צו ח'ף ממנוס שחי'
מתיר צו מגו דלחמיק
וטומאה אללא ודחי בקרבן
צבור איירי: (א) עוד אומר
רבינו נתנאל דף כ' לאמרין
חומר זריקה שנינו להוציא
מידי מעילה היינו דחוקק
צצבמה לדמותה צחולין
שריא משום השמיטה. אלל
מליקת עוף דלכותה
צחולין אקריב צשום נצלה
גם הכא לא נפקא מידי
מעילה עד לאחר זואה (וכן
נמי אמרין צזוה דמת
חיובין עליה משום פגול
נמר וטמא וחין צה משום
מעילה צממע דעד שעת
הואה צו משום מעילה):
רבי חייה סבר רבי יוסא
נמי אמרין צזוה דמת
חיובין לעיל דמתני ר'
יוסא מתייב צצבת אח ואחות
אשה מיירי צבת אחת דשוו
אינו אחיה שליח ופגעו
שליח צבליח וחין צריך לומר
לך. ואללא ונצלה דהא
צמקוס לעיל דר' יוסא
מתייב שמים היינו לקברו
אללא צשמי ממנוס. וא"ת
דאיסור מוסף דלא חיל
דאיסור מוסף דלא חיל
דאיסור מוסף דלא חיל
דאיסור מוסף דלא חיל
דאיסור מוסף דלא חיל

הריב"ח. (ז) נראה דלמך וי"ל אפי' חיוב אללא אחת מיהא בריה זר ובר קפרא סובר דאיסור בת אחת נעלם סבר וכו'